

Divadlo Šumperk

Inscenace pro děti:

Kocourek Modroočko

Režie, dramaturgie, texty písní, výprava: Miroslav Pokorný

Hudba: Petr Zeman

Premiéra proběhla 25. 9. 2015

Veselá hudební pohádka o tom, jak kočičí kluk poznává svět.

Volně na motivy knížky Josefa Koláře.

Určeno pro děti od 3 let.

„Když se malý kocourek narodí, nemá to vůbec jednoduché. Svět kolem něj je plný tajemství, kouzel a neznámých tvorů a věcí. To se to velkým kočkám žije, když vědí, že Měsíc na obloze není miska s mlékem nebo že žížaly nekoušou, protože nemají zuby! Velké kočky a kocouři se také znají s jinými kočičími kamarády, anebo třeba i s krtkem, křečkem Brzobohatým či cvičeným psem Fouskem - a tak si všichni dohromady užívají hromadu švandy a napínavých dobrodružství. Zvědavý kocourek Modroočko se proto vydává na toulky po zahradě, aby tohle všechno poznal na vlastní kůži.“

Pohádka, ozdobená spoustou písniček a svižné muziky, nenechá nejmenší diváky ani na okamžik vydechnout - strhující podívaná, plná napětí, dobrodružství, humorných situací a legračních honiček, předvede dětem s moudrým nadhledem, jak úžasný a zajímavý je kočičí život a kolik překážek, nástrah a nebezpečí musí malý kocourek překonat, aby se z něj - za vydatné pomoci kamarádů - stal dospělý a statečný kocour, který se dokáže postarat i o své přátele v nouzi.“

Tímto zve Šumperské divadlo své diváky na dětskou inscenaci Kocoura Modroočka.

Hru režíroval Miroslav Pokorný, zakladatel, umělecký šéf, dramatik, dramaturg, výtvarník, herec a především režisér Divadla AHA! Miroslav Pokorný patří mezi výrazné osobnosti českého divadla, zároveň působí v divadle Gong. Všechny jeho inscenace do roku 1998 byly nominovány na Jiráskův Hronov.

Josef Kolář spolupracoval s Čs. rozhlasem. Působil jako středoškolský učitel v Ostravě, kde souběžně řídil v ostravském rozhlase vysílání pro mládež. Po skončení 2. světové války byl redaktorem oddělení pro děti a mládež v Praze a později také vedoucím vzdělávacího oddělení rozhlasu. V roce 1955 se stal šéfredaktorem hlavní redakce pro děti a mládež. Od roku 1963 byl uměleckým šéfem Čs. rozhlasu.

Hra působí dost barevně a celkově pojetí inscenace se snaží být dětské i vizáží. Na scéně dominuje obrovská židle, po které postupně všechna zvířátka šplhají a používají ji v průběhu celé hry, zbytek scény je doplněn o jednoduché malované kulisy. Kostýmy korespondují se jmény zvířátek, Modroočko je v modrém, Zelenoočka v zeleném, atd... Hra je tanečně pojatá, hodně se v ní zpívá a snaží se malého diváka zaujmout.

Aládín a kouzelná lampa

Režie: Vítězslav Větrovec

Premiéra: 19. 9. 2015

U nás je příběh Aládína a jeho kouzelné lampy v obecném povědomí díky mnoha vydaným výběrům z pohádek *Tisíce a jedné noci* a především díky animovanému filmovému zpracování studia Disney z roku 1992 (a následnému televiznímu seriálu *Aladinova dobrodružství* z roku 1994). S trochou nadsázky bychom mohli hovořit o příběhu, v němž arabský „hloupý Honza“ ke štěstí a princezně přišel. Původní verze pohádky, kterou se nechává inspirovat divadlo v Šumperku, se však od té Disneyho v mnohém liší.

Aládín, vyrůstající v chudé domácnosti pouze se svou matkou, je zlým čarodějem bezmála unesen a během svého zdařilého útěku se mu poštěstí získat lampu a prsten, v nichž se ukrývají kouzelní duchové (džinové). Za důležitý považují fakt, že Aládín a jeho matka moc ukrytou v kouzelných předmětech zprvu vůbec nevyužívají - lehce nabyté magické předměty uschovávají a Aládín je poprvé využívá teprve po letech, aby získal princeznu, do které se bezmezně zamiloval. A právě v ten okamžik se vrací zlý čaroděj, podle jehož soudu patří službu vykonávající duchové jen a pouze jemu a chce se Aládínovi pomstít...

Záměrem tvůrců inscenace *Aládín a kouzelná lampa* je prostřednictvím jednoho příběhu z *Tisíce a jedné noci*, a také díky několika zhudebněným arabským básním, vytvořit na jevišti zcela osobitý svět arabských pohádek v mnohém odlišný od světa těch českých. Vedlejším záměrem je rovněž zdůraznění kulturních odlišností mezi naším a arabským světem, které však v žádném případě neznamenají, že dobro nezvítězí nad zlem apod. Právě na klasickém pohádkovém půdorysu je zcela patrné, že ačkoli mohou být naše kultury v mnohém odlišné, v něčem jsou si podobné a v lecčems dokonce stejné.

V inscenaci jsou využity cizokrajné hudební nástroje, melodie a rytmy, ale rovněž i vůně a pachy, které divákům napomáhají do tohoto odlišného světa vstoupit a po dobu trvání představení v něm pobýt. Nepopisná scénografie umožňuje otevírat divákovu fantazii a představitivost a inscenování hojně využívající mj. i postupů lidového divadla se nese v duchu dětské hravosti a bezprostřednosti.

Pro dospělé mají aktuálně v repertoáru pět inscenací: S tvou dcerou ne, Léto v Laponsku, Svět noci svatojánské, Naše městečko a D'Artagnan aneb Tři mušketýři.

V minulosti se zaměřovali spíše na známější hry jako je Figarova svatba, Její Pastorkyňa, Strakonický dudák, Světáci, Macbeth, Racek, Domeček pro panenky....

Pro děti uvedli v minulosti například Pejska a kočičku, Čertova švagra, Pipi dlouhou pučochu, Kubulu a Kubu Kubikulu...

Posledních pár let se snaží dělat k dětským inscenacím metodické listy, ve kterých představí pohádku samotnou, autora hry, režiséra inscenace a doplní je o nějaké otázky k tématu.

Každý rok uvádí pro dětské publikum minimálně dvě inscenace.

Zdroje: <http://www.divadlosumperk.cz/>, ukázky inscenací